

[M. K. Sørensen.]

ikke, hvorfor man skulde modsætte sig Reformens Gennemførelse paa dette Omraade.

I øvrigt takker jeg for den velvillige Modtagelse og Behandling, som Lovforslaget er blevet Genstand for her i Tinget; den synes mig at love, at vi kan naa til et Resultat inden alt for lang Tid, hvilket jeg skulde hilse med den allerstørste Glæde.

Krag: Den ærede socialdemokratiske Ordfører, som nu sluttede, raader over et vist bombastisk Ordvalg, som fandt skønne Udtryk under det ærede Medlems Tale i Gaar, og som ogsaa har udfoldet sig smukt i Dag, da det ærede Medlem talte om „den almindelige Valgrets Stemmehav“. Her i denne Sal tror jeg nu, at den Slags gør et mindre stærkt Indtryk, end Tilfældet maaske er andre Steder, og paa mig gør det i alt Fald slet ikke noget Indtryk, og derfor skal jeg heller ikke opholde mig ved de Betragtninger, det ærede Medlem knyttede til denne bombastiske Bemærkning, saa meget mindre som den Tankegang, det ærede Medlem her gav Udtryk for, da han hævdede, at Betænelighederne fra vor Side skyldes Hensynet til Bevarelsen af de Venstremænd, som, hvis denne Ordning gennemføres, „vil drukne i den almindelige Valgrets Stemmehav“, er en Tankegang og en Betragtning, som jeg slet ikke agter at følge det ærede Medlem i — absolut ikke —, den ligger ganske udenfor, hvad jeg i en politisk Forhandling om alvorlige Ting kan finde passende.

Til den højtærede Minister skal jeg sige, at det nytter ikke, at han stiller sig op her og takker blandt andre ogsaa mig for udvist Forhandlingsvillie, naar den højtærede Minister derefter i alle Enkeltheder gennemgaar de Bemærkninger af kritisk Art, der er fremført til hans Forslag, og skarpt tilbageviser dem for at hævde, ene Rigtigheden af netop det, han selv er naaet til. Det er en Fremgangsmaade, som den højtærede Minister i Almindelighed følger, naar der her forhandles om de Lovforslag, han fremsætter; men det er ikke en Fremgangsmaade, som aabner vid Udsigt til Resultater — derom kan jeg forsikre den højtærede Minister.

Det er klart, at hvordan man end sammensætter et Amdsraad, saa ligger det i selve Institutionens Tilstedeværelse, at man ønsker at lægge Afgørelsen af en Række Spørgsmaal, der angaar den Befolkningskreds, der findes i Amtet, i Hænderne paa selve denne Kreds. Det er jo det, der er

Meningen. Men paa den anden Side vil det heller ikke kunne benægtes, at ved talrige Afgørelser, som Amdsraadene skal træffe, spiller mere vidtspændende Hensyn en Rolle, spiller Hensynet til almindelige Samfundsforhold, til Afgørelser af tilsvarende Forhold, som er truffet udenfor Amtets Grænser, ogsaa en Rolle, og i høj Grad spiller selve Statshensynet ved mange af disse Afgørelser en Rolle, og for dette Hensyn betragter jeg Amtmanden som Repræsentant i Amdsraadet. Derfor kan jeg ikke se, at den højtærede Minister kan klare sig ud af dette ved bare at henvise til, at det er Amtets Beboere og dem alene, der skal træffe Afgørelsen i disse Spørgsmaal.

Den højtærede Minister vilde altsaa dog ikke bestride, at jeg havde Ret, naar jeg sagde, at Amdsmændene stod i det allerbedste Samarbejde rundt i — jeg tror, jeg tør sige: samtlige Landets Amter med Amdsraadsmedlemmerne og med Befolkningen, og det ligger bl. a. naturligvis, som den højtærede Minister ogsaa synes at have Blikket for, i, at Amdsmændene i politiske Spørgsmaal, for saa vidt de kommer til at foreligge og bliver bestemmende for Amdsraadets Afgørelse, taktfuldt indtager en forsigtig Holdning, som i saadanne Spørgsmaal udelukkende lader Hensynet til Samfundsinteressen, til den statslige Interesse, være afgørende, og ikke lader sig bestemme af deres egen politiske Opfattelse. Det vidner netop højt om, hvor ringe Anledning ud over den rent partipolitiske bestemte den højtærede Minister har til at fremkomme med et Forslag, hvorigennem han berører Amdsmændene Indflydelse paa Afgørelserne i Amtet og derigennem gør det første Skridt til at faa Amtmanden fjernet fra Amdsraadets Ledelse, et Skridt, jeg mener er overordentlig betænkeligt, hvis det ikke tages op til Afgørelse i Forbindelse med en Omordning af hele Embedets Forhold til Amdsforvaltningen og til Interessekredsene indenfor Amtet.

Den højtærede Minister mener ikke, at der er nogen Grund til at spørge Amdsraadene og Amdsraadsforeningen om deres Stilling til de Krav, den højtærede Minister her har fremsat, og Talen derom afviste den højtærede Minister med Frasen om, at man ikke skal spørge om Udstrækningen af den almindelige Valgrets Ret. Det er saadanne Talemaade, som jo kan klinge skönt, men som der i Virkeligheden ikke ligger nogen som helst Realitet bagved. Thi det er dog en meget almindelig anvendt Fremgangsmaade ved Afgørelsen af Lovforslags Udformning, at man sætter sig i Forbindelse